

Arrest

nr. 84 921 van 19 juli 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Montenegrijnse nationaliteit te zijn, op 2 april 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 28 februari 2012 tot onontvankelijkheid van een aanvraag om toelating tot verblijf (bijlage 15^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 mei 2012.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 oktober 2011 treedt de verzoekende partij, van Montenegrijnse nationaliteit, in het huwelijk met mevrouw K.D.(...) die gemachtigd is onbepert in het Rijk te verblijven.

Op 17 november 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om toelating tot verblijf.

Op 28 februari 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15^{quater}). Deze beslissing wordt op 1 maart 2012 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Met het oog op artikel 12bis, §4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26/1, §2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹

is de aanvraag voor een toelating tot verblijf, ingediend op 17.11.2011 in toepassing van de artikelen 10, 12bis, §1, tweede lid van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door:

Naam: Z.(...)

Voorna(a)m(en): A.(...)

Nationaliteit: Servië en Montenegro

Geboortedatum: (...)1983

Geboorteplaats: Rozaje

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende / verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden onontvankelijk:

Het feit

**dat betrokkene op 29.10.2011 te leper in het huwelijk trad met mevrouw K. D.(...), die gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk,*

**dat verzoeker dan ook te beschouwen is als een familielid, zoals omschreven in art. 1^e lid, 40 van de wet van 15.12.1980,*

**dat er geen Belgische ambassade of consulaat is in zijn land van herkomst waar men een visum kan afgeven,*

**dat een terugkeer financieel gezien zeer moeilijk zou zijn,*

vormen geen buitengewone omstandigheden in die de aanvraag in België vertegenwoordigen.

Het feit dat er geen Belgische ambassade of consulaat is in Montenegro wil niet zeggen dat er geen Belgische vertegenwoordiging is voor Montenegrijnen in het buitenland; zij worden bediend door de ambassade in Belgrado.

Deze procedure is ook van toepassing voor andere onderdanen van Montenegro.

Het feit dat het financieel moeilijk zal zijn voor betrokkene verhindert hem niet terug te keren. Trouwens, indien het koppel moet leven met 860 € per maand, voldoet betrokkene niet aan de voorwaarden van artikel 10 §2 eerste lid en §5 van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene wenst artikel 8 EVRM, in te roepen als buitengewone omstandigheid.

Niets weerhoudt betrokkene om terug te keren naar het land van herkomst. Betrokkene kan, van zodra hij zich immers in het bezit heeft gesteld van de nodige documenten vereist om tot binnenkomst in het Rijk te worden toegelaten, zich opnieuw verenigen met zijn partner en kunnen zij hun sociale en menselijke banden verder uitbouwen. De verplichting om terug te keren betreft slechts een tijdelijke verwijdering van het grondgebied. Een tijdelijke scheiding van de partner verhindert betrokkene niet om de aanvraag in het land van herkomst in te dienen. Een tijdelijke verwijdering van het grondgebied betekent niet dat betrokkene definitief gescheiden wordt van zijn partner. Dit houdt geen schending in van de familiale of echtelijke band. De scheiding houdt geen onherstelbare of ernstige schade in.

In zijn arrest dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende:

“De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de Vreemdelingenwet naast zich neer te leggen. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639)”

Daarenboven is het dossier onvolledig. Volgende documenten ontbreken: een medisch attest en een bewijs van voldoende bestaansmiddelen (een bedrag wordt enkel vermeld in de motivatie), een geldig nationaal paspoort.

Verder dient de betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 01.07.2011."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste en een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van respectievelijk de materiële motiveringsverplichting wegens *"onredelijkheid"* en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1955 (hierna: EVRM).

2.2 Er dient op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 25 mei 2012 met betrekking tot het door de verzoekende partij ontwikkelde middelen als grond tot verwerping van het beroep het volgende gesteld:

"Waar de verzoekende partij elementen uit haar aanvraag in het verzoekschrift herhaalt en naar artikel 8 van het EVRM verwijst, geeft de verzoekende partij te dezen aldus blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid. Het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek hetgeen niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort. Daarenboven werd in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op artikel 8 van het EVRM geantwoord. In haar verzoekschrift toont de verzoekende partij echter niet aan dat er ernstige hinderpalen zijn die haar verhinderen om met haar partner in haar land van herkomst te verblijven. Zij maakt evenmin aannemelijk dat zij enkel in België een gezinsleven kan ontwikkelen."

2.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie.

Op 30 mei 2012 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 11 juli 2012 stelt de verzoekende partij te volharden.

Daar waar de verzoekende partij ter terechtzitting van 11 juli 2012 slechts stelt te volharden in haar inleidend verzoekschrift, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de beschikking van 25 mei 2012 opgenomen grond formuleert, dient erop gewezen, dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond betreffende het door haar aangevoerde enig middel. Zodoende dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist. Bij het zonder meer volharden in haar inleidend verzoekschrift kan aldus bezwaarlijk afbreuk worden gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Met verwijzing naar de in voornoemde beschikking opgenomen grond aangaande het enig middel van de verzoekende partij kan worden vastgesteld dat een schending van de materiële motiveringsverplichting wegens *"onredelijkheid"* en van artikel 8 van het EVRM, niet kan worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS